

Ingezonden vissersliedje...

Mijn overleden moeder, geboren te Heist in 1901, heb ik als klein kind een visserslied horen zingen. De woorden heb ik teruggevonden in enkele brieven van haar. Ik stuur u deze toe in de hoop iets voor de heemkring te kunnen doen.

*Durenne Charles
9030 Mariakerke*

Dicht bij het strand zag men twee knaapjes staan
Zij die wachten op vaders komst
Die daags tevoren op visvangst was gegaan
Op die wijden oceaan
Maar doch zeer woelig die was daar de zee
Niet één schuit kwam veilig aan ree
Zo dacht men spoedig aan vader zoet
En stil sprak met saam vol weemoed

refrein

**Luistert eens over de zee woedt een orkaan
De wind huult en tiert als dol
Hij zweept de schuimende baren zo
Wie weet hoe menige sloep er zal vergaan
Hoeveel weduw en wees
Die woest orkaan er zal maken op aard**

Geknield die sprak men met een zuchtend hart
God brengt ons, ons vader toch weer
Bespaar hem toch van onheil ramp en smart
Maakt ons niet eene wees op aard
Hij is voor ons en moeder toch zo braaf
Bewaart hem van het drijvende graf
O Gij Volmacht spaart ons van de rouw
En zend hem zeer veilig en gauw

O wrede zee wat zijt gij dol en ruw
Steeds briest gij als een razend dier
Die ongeduldig op zijn prooie wacht
Waarom o zee zijt gij niet zacht
Schenkt aan de weduw haar man lief en teer
En aan 't weesje zijn vader weer
Maar neen gij ontziet geen smart of lij
Gij maakt maar altoos slachtoffers bij.